

Un studiu coproparazitologic la reptile captive

A. MIHALCA

Facultatea de Medicină Veterinară, Cluj-Napoca, România

REZUMAT. Au fost examinate 68 de probe de fecale provenind de la 30 de specii și subspecii de reptile captive. S-a relevat în principal prezența unor paraziți cu ciclul de viață monoxen, cu o singură excepție, un ou de trematod de la *Testudo graeca iberica*, probabil recent capturată. Cel mai frecvent au fost diagnosticate infestațiile cu oxuriide urmând apoi ca frecvență, strongilii și oochisturile coccidiene, rhabditidele, capilariidele, ascarizii și trematodele. Cele mai parazitare au fost țestoasele, acestea fiind urmate de șopârle și șerpi.

Introducere

Studiul faunei parazitare la reptile captive constituie un examen de rutină pentru evaluarea riscului apariției unor îmbolnăviri. Relația parazit-gază la reptilele sălbatice este de fapt una de tip comensal, existând un echilibru destul de labil. În condiții de captivitate, datorită condițiilor de stres și a scăderii suprafeței ce revine unui individ, ambele corelate cu o igienă deficitară, acest echilibru se rupe, relația transformându-se într-una de parazitism cu toate consecințele acestuia (11, 13).

Material și metode

Materialul biologic folosit pentru studiu a constat în reptile captive din grădina zoologică Lisabona, expoziții și colecții private din România. Speciile/subspeciile și numărul de indivizi sunt redate în Tabelul 1 (numărul reprezintă numărul total de animale, atât din populații diferite cât și în cazul examenului de grup).

Identificarea speciilor de reptile s-a făcut pe baza caracterelor morfologice, utilizând determinatoare (8, 9, 15).

Colectarea probelor de fecale a fost făcută personal sau de către proprietari, în perioada 2000-2001. Probele au fost menținute apoi la temperatura de 4°C până la examinare, dar nu mai mult de 24 de ore.

Probele au fost examinate prin metodele coproparazitologice clasice de flotație (metoda Willis) și de sedimentare (prin centrifugare) (12, 18). Examinarea s-a făcut folosind un microscop optic cu obiectivul 10x și oculare 10x. Toate formațiunile au fost măsurate folosind micrometrul ocular, iar majoritatea au fost și fotografiate. Intensitatea parazitismului a fost apreciată în funcție de numărul formațiunilor observabile în câmpul microscopic cu -, +, ++ sau +++.

Tabel 1
Speciile de reptile luate în studiu

	Familia	Genul	Specia, subspecia	Nr.	
Broaște țestoase	<i>Emydidae</i>	<i>Pseudemys</i>	<i>scripta elegans</i>	5	
	<i>Testudinidae</i>	<i>Geochelone</i>	<i>gigantea</i>	2	
		<i>Testudo</i>		<i>graeca iberica</i>	2
				<i>hermanni hermanni</i>	5
Șopârle	<i>Agamidae</i>	<i>Pogona</i>	<i>vitticeps</i>	1	
	<i>Chamaeleonidae</i>	<i>Chamaeleo</i>	<i>chamaeleo</i>	1	
	<i>Iguanidae</i>	<i>Cyclura</i>	<i>cornuta</i>	3	
		<i>Iguana</i>	<i>iguana</i>	10	
	<i>Lacertidae</i>	<i>Lacerta</i>	<i>agilis</i>	4	
			<i>viridis</i>	2	
			<i>vivipara</i>	3	
		<i>Podarcis</i>	<i>muralis muralis</i>	2	
			<i>taurica taurica</i>	1	
	<i>Varanidae</i>	<i>Varanus</i>	<i>komodoensis</i>	2	
<i>salvator</i>			1		
Șerpi	<i>Boidae</i>	<i>Epicrates</i>	<i>anguilifer</i>	1	
		<i>Eryx</i>	<i>jaculus turcicus</i>	1	

Python *molorus*